

Eliane Roussel

Zmeul din Lună
El Dragón de la Luna

LiterNet.ro
2010

Zmeul din Lună

Eliane Roussel

Redactor: Iulia Tomescu

Ilustrații: © 2005 Eliane Roussel

Copertă & editor format .pdf Acrobat Reader: Iulia Tomescu

Text : © 2005 **Eliane Roussel**

Traducere în limba română de Geta Rossier

Traducere în limba spaniolă de Dalila Niño Moral

Toate drepturile rezervate.

© 2010 Editura LiterNet pentru versiunea .pdf Acrobat Reader

Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărții prin intermediul altor situri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sunt interzise și se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor și drepturile conexe, în vigoare.

ISBN : 978-973-122-043-7

Editura LiterNet

<http://editura.liternet.ro>

office@liternet.ro

El Dragón de la Luna

Eliane Roussel

Redactor: Iulia Tomescu

Ilustraciones: © 2005 Eliane Roussel

Cubierta & editor de formato .pdf Acrobat Reader: Iulia Tomescu

Texto: © 2005 **Eliane Roussel**

Traducción en lengua rumana: Geta Rossier.

Traducción en lengua española: Dalila Niño Moral

Todos los derechos reservados.

© 2010 Editorial Liternet para la versión .pdf Acrobat Reader

Se autoriza la descarga del libro en este formato para uso privado. La distribución libre del volumen a través de otros sitios, la modificación o la comercialización de esta versión sin la autorización previa por escrito de la Editorial Liternet están prohibidas y se penalizan de acuerdo con la legislación vigente relativa a la protección de los derechos de autor y de otros derechos conexos.

ISBN : 978-973-122-043-7

Editorial LiterNet

<http://editura.liternet.ro>

office@liternet.ro

În anul 420.724, Zmeii au cucerit toate ținuturile pământești locuite. Devorând fără încetare tot ce se găsește în trecerea lor, acum trăiesc singuri într-o lume ostilă, plină de stânci prea dure pentru săracii lor dinți.

En el año 420.724 los Dragones han conquistado todos los rincones de la tierra habitada. Pero han devorado ansiosamente todo lo que han encontrado a su paso y ahora viven solos en un mundo hostil, lleno de rocas, demasiado duras para sus pobres dientes.

Puii Zmeilor plâng des, nemaigăsind nimic bun de ronțăit, căci Zmeii cei mari nu se ocupă de nimic altceva, decât să-și umple burțile, înainte de orice.

Numai o bătrână Zmeoaică, foarte slabă, dar încă în putere, îi ia în brațe ca să îi consoleze. Îi leagă și le povestește un basm frumos de odinioară, așteptând ca ploaia să facă să crească iarba care le va reda sănătatea și zâmbetul:

A fost odată ca niciodată, undeva departe, departe dar totuși în galaxia noastră, o țară mică, numită România...

Los Dragoncitos pequeños lloran con frecuencia, pues no encuentran nada tierno que llevarse a la boca, mientras que los Dragones adultos sólo se preocupan de llenarse su propio buche.

Tan solo una Dragona anciana, muy flaca, aunque aún con fuerzas, los toma en sus brazos para consolarlos.

Los acuna y les cuenta un bello cuento de los de antes, mientras espera a que la lluvia haga crecer la hierba que les va a devolver la salud y la sonrisa:

Había una vez, en un lugar lejano, muy lejano y, aun así, dentro de nuestra galaxia, un pequeño país, llamado Rumanía...

Numele Regelui este Vlad-Dragoș,
Vlad-Dragoș al României, așa cum se cuvine.
Îl cheamă Vlad-Dragoș, la fel ca pe tatăl său,
la fel ca pe bunicul său, la fel ca pe
străbunicul său, la fel ca pe bunicul bunicului
său, la fel ca și pe toți Regii României, de
douăzeci de mii de ani încoace.

El Rey de aquel
país se llamaba Vlad-Dragos, Vlad-Dragos
de Rumanía, como está mandado. Se
llamaba Vlad-Dragos igual que su padre,
igual que su abuelo, igual que su bisabuelo,
igual que el abuelo de su abuelo, igual que
todos los Reyes de Rumanía en los últimos
veinte mil años.

Regele Vlad-Dragoș își iubește supușii; dovadă, a fost la școală toată copilăria sa, ca să încerce să devină un rege bun. A învățat destul de mult. E foarte tare în matematică, în fizică, în informatică, în electronică, în joacă electrică...

Așa că a inventat o droaie de electro-mașini inteligente și docile, care facilitează mult viața supușilor săi.

El Rey Vlad-Dragos amaba a todos sus súbditos. Prueba de ello es que fue a la escuela durante toda su infancia para intentar ser un buen Rey.

Había aprendido mucho y era muy bueno en matemáticas, en física, en informática, en electrónica, en juegos electrónicos...

Y así, inventó un montón de electro-máquinas inteligentes y dóciles que hacían que la vida de sus súbditos fuera mucho más fácil.

De exemplu, a inventat niște electro-albine care produc mierea cea mai bună din toate cele o sută de galaxii din jur, niște electro-brazi care înfloresc în formă de umbrelă, niște electro-chitări care încep să sune singure, de îndată ce cineva are chef să danseze...

Por ejemplo, inventó unas electro-abejas que producían la mejor miel en cien galaxias a la redonda, unos electro-abetos que crecían en forma de paraguas, unas electro-guitarras que comenzaban a tocar solas, cada vez que a alguien le entraban ganas de bailar...

Țara România a devenit un adevărat mic paradis.

Când Regele Vlad-Dragoș se plimbă prin capitală, unii îl salută amabil, alții nu-l salută deloc, alții îi întorc spatele și fac ca și cum nu l-ar recunoaște.

Ceea ce îl jignește pe Regele Vlad-Dragoș, căci nu înțelege deloc proasta dispoziție a unor Români.

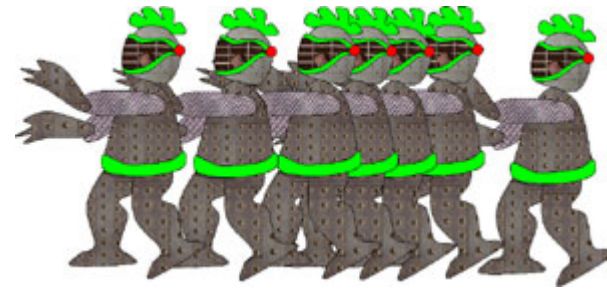
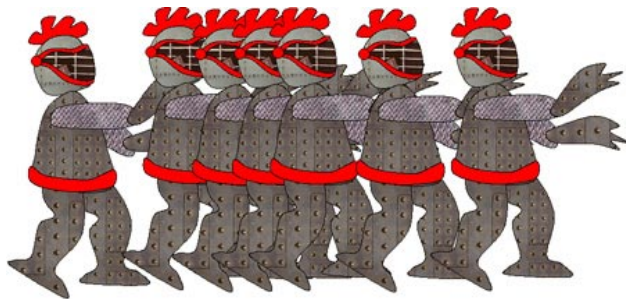
El país de Rumanía se convirtió en un auténtico pequeño paraíso.

Cuando el Rey Vlad-Dragos se paseaba por la capital, algunos le saludaban con amabilidad, otros no le saludaban de ninguna manera y otros le daban la espalda y hacían como si no le hubieran reconocido, lo cual molestaba al Rey Vlad-Dragos, pues no comprendía en absoluto el mal talante de algunos rumanos.

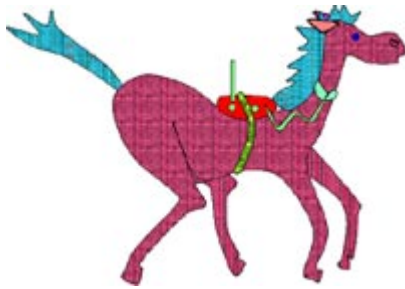
De acord, păcățelul lui este de a mâna două sau trei războaie pe an, ca să se amuze. Dar ca să poată mâna un război, electro-mașinile sale sunt cele care fabrică electro-soldați, electro-arme, electro-inamici și, în plus, a abolit serviciul militar pe teritoriul țării. Nici unul dintre supușii săi nu e obligat să combată.

Atunci, de ce se plâng? Nu înțelege.

Vale, su pecadillo consistía en hacer dos o tres guerras al año para entretenerse. Claro que, pero para poder hacer una guerra, sus electro-máquinas fabricaban electro-soldados, electro-armas, electro-enemigos y, además, había abolido el servicio militar en todo el país. Ni uno solo de sus súbditos estaba obligado a combatir. Entonces, ¿de qué se quejaban? No lo comprendía.

Totuși, într-o zi, în timp ce străbate unul din câmpurile de luptă, înțelege dintr-o dată proasta dispoziție a Românilor:

Electro-soldații și electro-inamicii nu sînt deloc atenți la ceea ce se află în calea lor, în timp ce combat.

Dărâmă casele, rup copacii, strivesc Românii ce se găsesc la fața locului, și câinii, și pisicile, și electro-albinele care culeg mierea din flori, și electro-vacile care pasc.

Un adevărat măcel.

Un día, cuando recorría uno de sus campos de batalla, entendió de repente la causa del mal humor de los rumanos:

Los electro-soldados y los electro-enemigos no prestaban ninguna atención a nada de lo que encontraban a su paso cuando estaban combatiendo.

Derribaban las casas, tiraban los árboles, aplastaban a los rumanos que se encontraban por allí, y a los perros, y a los gatos y a las electro-abejas que recolectaban la miel de las flores y a las electro-vacas que estaban pastando.

Una auténtica masacre.

Regele Vlad-Dragoș este într-adevăr foarte îngrijorat.

Așa că fabrică electro-case, electro-copaci, electro-pisici, electro-Români mai bine decât cei dinainte, pentru a înlocui tot ceea ce electro-războaiele sale au spart.

El Rey Vlad-Dragos se hallaba profundamente preocupado.

Debido a ello, fabricó electro-casas, electro-árboles y electro-rumanos, mejores que los anteriores para reemplazar todo lo que las electro-guerras habían destruido.

Dar, când se plimbă prin capitală, mai sunt încă supuși nemulțumiți care îi întorc spatele și nu vor să îl salute.

Descurajat de atitudinea ingrată a supușilor săi, decide, pentru a-și schimba ideile, să înceapă un război interplanetar.

Sin embargo, cuando se paseaba por la capital, aún había súbditos descontentos que le daban la espalda y que no querían saludarle.

Desanimado por la ingratitud de sus súbditos, decidió comenzar una guerra interplanetaria. Así cambiaría su forma de pensar.

Cum are nevoie de mulți electro-soldați și electro-arme, pentru a ataca planetele vecine, și cum îi e teamă că-i va nemulțumi din nou pe supușii săi, trimite electro-mașinile sale pe Lună, cu un program de fabricare, precis și foarte complet.

În ziua în care electro-rachetele îmbarchează electro-mașinile de fabricat război, destinația Lună, Românii regăsesc buna lor dispoziție și hotărăsc să se ducă la Palat, pentru a mulțumi Regelui Vlad-Dragoș și pentru a-i oferi cadouri: faguri de miere adevărată, culeasă din flori adevărate de albine adevărate, legume adevărate și fructe adevărate, cultivate în grădini adevărate, lapte adevărat, dat de adevărate vaci, din care să se facă telemea bună.

Como necesitaba muchos electro-soldados y muchas electro-armas para atacar a los planetas vecinos, y como temía que, de nuevo, sus súbditos se molestasen, envió a la Luna sus electro-máquinas, programadas para fabricar la guerra de forma muy precisa y completa.

El día que las electro-máquinas programadas para fabricar la guerra embarcaban en los electro-cohetes con destino a la Luna, los rumanos recuperaron su buen humor y decidieron ir a Palacio para dar las gracias al Rey Vlad-Dragos y para llevarle regalos: panales de miel auténtica, de flores auténticas hecha por abejas auténticas, verduras auténticas y frutas auténticas cultivadas en huertas auténticas, leche auténtica proporcionada por vacas auténticas, con la que hacer queso *telemea* del bueno.

Ei vor să arate Regelui Vlad-Dracoș că se poate trăi destul de bine, fără toate aceste electro-mașini cu care a împânzit țara.

Regele Vlad-Dracoș le mulțumește și, foarte emoționat, le promite că niciodată nu o să mai facă electro-războaiele sale în țara România.

Ellos querían enseñar al Rey Vlad-Dracos que se podía vivir bastante bien sin todas aquellas electro-máquinas con las que había cubierto el país.

El Rey Vlad-Dracos les dio las gracias y, muy conmovido, les prometió que nunca volvería a hacer sus electro-guerras en Rumanía.

Românii se întorc la casele lor, mulțumiți de ei înșiși și de Regele lor. La rîndul său, Regele Vlad–Dragoș e mulțumit de supușii săi și mai ales de cadourile primite. Se pregătește să–și deschidă pachetele când, dintr–o dată...

...un groaznic vacarm îl face să tresară.

Imediat, îl cheamă pe Paznicul Palatului și îi cere să se ducă să vadă ce se întâmplă. Paznicul se îndoiește, bineînțeles, că Românii se joacă să arunce cu pietre spre Palatul Regelui, căci, din câte își amintește el, niciodată nu a fost un astfel de scandal în țara România.

Los rumanos se volvieron a sus casas, satisfechos de sí mismos y de su Rey. Por su parte, el Rey Vlad–Dragos estaba contento con sus súbditos y, sobre todo, con los regalos recibidos. Se disponía a abrir los paquetes cuando, de repente...

...un espantoso ruido le sobresaltó.

Inmediatamente, llamó al Guardia del Palacio y le pidió que fuera a ver lo que ocurría. El Guardia supuso, claro está, que los rumanos jugaban a arrojar piedras al Palacio del Rey, pues hasta donde le alcanzaba la memoria nunca había sucedido un escándalo semejante en tierras rumanas.

După ce a observat, din înaltul celui mai mare tur al Palatului, toate orizonturile țării, Paznicul constată că Românii sunt speriați, dar liniștiți, în ciuda căzăturilor de stânci din ce în ce mai numeroase și din ce în ce mai mari. Se gândește să privească cerul, prin luneta astronomică a Regelui. Nu-și crede ochilor, când constată ce se întâmplă pe Lună.

Después de inspeccionar desde la parte más alta de la torre más elevada del Palacio todo el horizonte del país, el Guardia constató que los rumanos estaban asustados, aunque tranquilos, a pesar de la caída de rocas cada vez más numerosas y cada vez más grandes. Se le ocurrió ir a observar el cielo con el telescopio del Rey. No podía dar crédito a sus ojos al ver lo que estaba ocurriendo en la Luna.

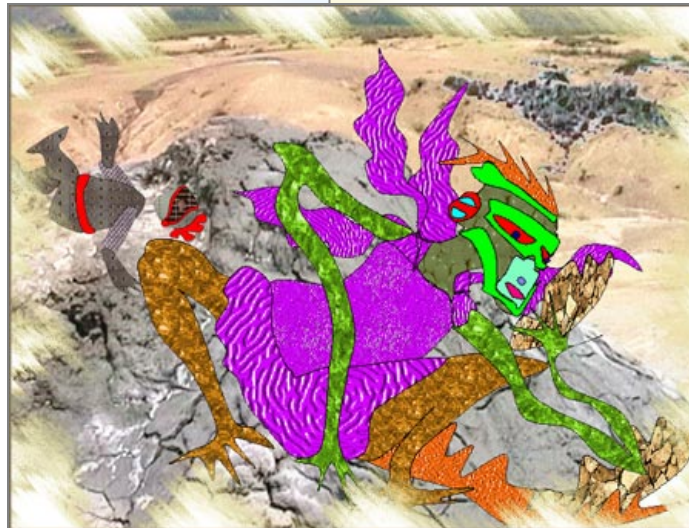
Una dintre electro-mașinile trimise pe Lună de către Rege a făcut o greșeală de programare și, în loc să fabrice o electro-armă, a fabricat un electro-Zmeu, un Zmeu micuț, dar cu o poftă de mîncare feroce.

Încă de la naștere, a devorat electro-amele și electro-sodații deja depozitați pe Lună, crescând și îngrășându-se cât vezi cu ochii. Și cu cât crește, cu atât îi e foame mai mult.

Una de las electro-máquinas enviadas a la Luna por el Rey había cometido un error de programación y, en lugar de fabricar una electro-arma, había fabricado un electro-Dragón, un Dragón pequeño, pero con un ansia feroz por comer.

Desde el momento de su nacimiento comenzó a devorar las electro-armas y los electro-soldados depositados sobre la Luna, creciendo y engordando en un abrir y cerrar de ojos. Y cuanto más crecía, más hambre tenía.

Așa că mănâncă toate electro-mașinile care sunt pe Lună, ca să fabrice electro-arme și electro-soldații pentru războiul interplanetar al Regelui.

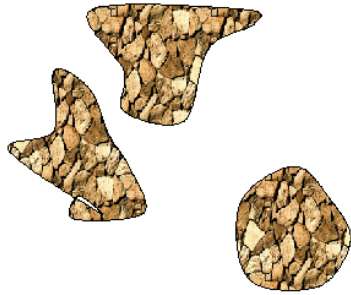

Când nu mai are nimic de mâncat pe Lună, începe să devoreze Luna însăși. Și, cum nimeni nu l-a învățat să mănânce cum trebuie, Zmeul mănâncă ca un electro-porc și scuipă fărâmituri de Lună, care cad vrainște peste țara România.

Y así, se comió todas las electro-máquinas que estaban en la Luna para fabricar las electro-armas y los electro-soldados para la guerra interplanetaria del Rey.

Cuando ya no quedó nada que comer sobre la Luna, comenzó a devorar la propia Luna. Y como nadie le había enseñado a comer como es debido, el Dragón comía como un electro-cerdo y escupía migajas de Luna que caían de cualquier manera sobre el país de Rumanía.

Însă fărâmiturile de Lună nu seamănă deloc cu fărâmiturile de pâine. Fărâmiturile de Lună sunt stânci enorme, scuipate de gura enormă a unui enorm Zmeu. Căzând pe planetă, fărâmiturile de Lună sparg totul.

Românii sunt furioși. Regele Vlad-Dragoș e furios și el, căci jumătate din Palatul său este distrusă și nu mai are electro-mașini pentru a-l repara. Ce este de făcut?

Regele Vlad-Dragoș încearcă să găsească o idee, dar îi este foarte dificil să gândească, cu toate aceste pietre care cad asupra Palatului și cu capul plin de planuri pentru următorul său război interplanetar.

Claro que, las migajas de Luna no se parecían en nada a las migajas de pan. Las migajas de Luna eran rocas enormes, escupidas por la boca enorme de un enorme Dragón. Al caer sobre el planeta, las migas de Luna lo rompían todo.

Los rumanos estaban furiosos. El Rey Vlad-Dragos también estaba furioso, porque la mitad de su Palacio estaba destruida y ya no quedaban electro-máquinas para repararlo. ¿Qué se podía hacer?

El Rey Vlad-Dragos trató de pensar en una solución, aunque le costaba mucho pensar, con todas aquellas piedras que caían sobre el Palacio y con la cabeza llena de planes para su siguiente guerra interplanetaria.

Paznicul, care nu prea a frecventat școala, dar care, în schimb, cunoaște toate ascunzișurile Palatului, îi face o propunere Regelui Vlad-Dragoș:

Mai există, undeva, în țară, o veche electro-mașină și Regele ar trebui să-i ceară sfat, chiar dacă nimeni nu a mai văzut-o de un car de vreme.

Regele Vlad-Dragoș, la început, refuză, pentru că e supărat pe această veche electro-mașină, de câțiva ani buni. Își face de cap când îi poruncește ceva de făcut. Când îi cere să-i fabrice electro-rachete sau electro-puști, ea îi fabrică prăștii sau spăzi, pretinzând că preferă războaiele din timpurile bunicului Regelui Vlad-Dragos.

El Guardia, que no había ido mucho a la escuela, pero que, en cambio, conocía todos los recovecos del Palacio, hizo una propuesta al Rey Vlad-Dragos: todavía quedaba en el país una vieja electro-máquina a la que el Rey debería pedir consejo, aunque nadie la había vuelto a ver desde hacía muchísimo tiempo.

El Rey Vlad-Dragos rehusó al principio porque estaba enfadado con esa vieja electro-Máquina desde hacía un buen número de años, pues cuando se le encomendaba que hiciera algo, ella hacía lo que le venía en gana. Cuando le pedía que fabricase electro-cohetes o electro-escopetas, ella fabricaba catapultas y espadas arguyendo que prefería las guerras de los tiempos del abuelo del Rey Vlad-Dragos.

De aceea, a debransat-o și a ținut-o deoparte, într-o pivniță a Palatului.

Por ese motivo, la desconectó y la puso aparte en el sótano del Palacio.

Acum, în fața urgenței situației, Regele Vlad-Dragoș se vede obligat a accepta să ceară sfat electro-mașinii și Paznicul pleacă să o caute.

Ahora, en vista de la urgencia de la situación, el Rey Vlad-Dragos aceptó pedir consejo a la electro-Máquina, así que, el Guardia fue a buscarla.

Sejurul în pivnițele umezi ale Palatului a ruginit-o pe bătrâna Mașină. Este foarte răgușită. Când tușește, pentru a-și drege glasul, lămpile sale, pe jumătate deșurubate, încep să sclipească.

Scârțâind din toate încheieturile, se înclină în fața Regelui, pentru a-l saluta.

– Fericire Regelui! – geme ea.

– Nu mai ești supărată? întrebă cu mirare Regele Vlad-Dracoș.

– Ba da. Dar sunt politicoasă, răspunde bătrâna Mașină.

Între două căzături de fărâmituri de Lună, Regele îi expune situația pe scurt. Mașina pufnește de râs:

El tiempo pasado en el húmedo sótano del Palacio había oxidado la vieja Máquina. Estaba muy ronca y cuando tosía para aclararse la voz, sus bombillas medio caídas comenzaban a parpadear.

Chirriando por todas las juntas se inclinó ante el Rey para saludarle.

– ¡Larga vida al Rey! – gimió la Máquina.

– ¿Ya no estás enfadada conmigo? – preguntó admirado el Rey Vlad-Dracos.

– Claro que sí. Es que soy educada – respondió la vieja Máquina.

En el intervalo entre la caída de una migaja de Luna y otra, el Rey le expuso brevemente la situación. La Máquina se echó a reír.

– Simplu! Știu eu, cum să te debarasez de Zmeu. Voi fabrica un Zmeu, mai enorm decât cel din Lună; acesta îl va mânca pe cel din Lună.

Perplex, Regele Vlad–Dragoș tușește încet:

–¡Muy fácil! Yo sé como librarte del Dragón. Fabricaré un Dragón mucho más grande que el de la Luna y éste se comerá al de la Luna.

Perplejo, el Rey Vlad–Dragos carraspeó y dijo:

- Nu cred că ar fi o idee bună. După ce Zmeul tău va mânca Zmeul din Lună, va mânca și Luna.

- Crezi? Atunci voi fabrica un alt Zmeu, care va mânca Zmeul, care a mâncat Zmeul din Lună.

- Și după ce Zmeul va mânca Zmeul, care a mâncat Zmeul din Lună, va mânca și Luna, și de ce nu Pământul, de ce nu Țara România! În cazul acesta, ce ai face tu?...

- Simplu, replică Mașina îngâmându-se. Voi fabrica un alt Zmeu, care va mânca Zmeul, care va mânca Zmeul, care va mânca Zmeul...

Regele este roșu de furie, din cap până în picioare:

-No creo que sea buena idea. Después de comerse al Dragón de la Luna, tu Dragón se comerá también la Luna.

-¿Tú crees? Entonces fabricaré otro Dragón que se coma al Dragón que se haya comido al Dragón de la Luna.

-¡Y después de que el Dragón se coma al Dragón que se coma al Dragón de la Luna, se comerá también la Luna y, por qué no, la tierra y, por qué no, el país de Rumanía! Y entonces ¿qué harás tú?...

-¡Muy fácil! -replicó la Máquina irguiéndose-. Fabricaré otro Dragón que se comerá al Dragón que se va a comer al Dragón que se coma...

El Rey estaba todo rojo de ira:

– Mă întreb, ce m-a apucat să-ți cer sfat. Ești la fel de stupidă ca atunci, când te-am aruncat la pivniță. Și simt că nu va mai dura mult, înainte să te trimit din nou în același loc!

– Bine, bine, lasă! Nu te supăra! spune Mașina râzând. Promite-i tronul tău! Tronul tău, bineînțeles cu condiția, cu condiția să răspundă la trei întrebări. Nu va putea, îți garantez, te asigur, pe cuvânt de Mașină, Mașină, Mașină... Tot ce știe să facă, ai văzut și tu, este să mănânce, mănânce, mănânce...

– De acord, de acord! răspunde Regele Vlad-Dragoș. Oricum, nu am încotro!

–No sé cómo se me ha ocurrido pedirte consejo. Eres igual de estúpida que cuando te arrojé al sótano. Y me parece que no voy a tardar mucho en enviarte de vuelta al mismo sitio.

–¡Bueno, bueno, vale! ¡No te enojés! –dijo la Máquina riendo-. ¡Prométele tu trono! Tu trono, con una condición, claro está, con la condición de que responda a tres preguntas. No podrá, te lo garantizo, te lo aseguro, palabra de Máquina, Máquina, Máquina... Todo lo que sabe hacer, tú también lo has visto, es comer, comer, comer...

–¡De acuerdo, de acuerdo! –contestó el Rey Vlad-Dragos-. ¡De cualquier modo, no tengo más remedio!

Regele se apropie de Mașină, iar aceasta îi strecoară încet, la ureche, astfel încât Zmeul să nu le audă, cele trei întrebări pe care Regele trebuie să le pună.

Regele o privește zăpăcit.

– Întrebările acestea sunt prea ușoare, eu cunosc toate răspunsurile.

– Normal! răspunde Mașina, sfidând spusele Regelui. Tu, tu ai frecventat școala destul, dar nu și Zmeul. El e prea ocupat să mănânce, mănânce, mănânce...

Regele Vlad-Dragoș nu prea e convins, dar nu are o idee mai bună. Atunci, stabilește legătura cu Luna, grație lunetei sale astronomice:

– Zmeule, Zmeule! Ascultă-mă!

El Rey se acercó a la Máquina y ésta le susurró muy bajito al oído, para que el Dragón no pudiera oírle, las tres preguntas que el Rey habría de formularle.

El Rey la miró estupefacto.

–Las preguntas estas son muy fáciles, me sé todas las respuestas.

–¡Normal! –contestó la Máquina, desafiando el comentario del Rey-. Tú, tú has ido mucho al colegio, pero no así el Dragón. Está demasiado ocupado comiendo, comiendo, comiendo...

El Rey Vlad-Dragos no estaba convencido del todo, sin embargo, no tenía una idea mejor. Así que, estableció contacto con la Luna gracias a su telescopio:

–¡Dragón, Dragón! ¡escúchame!

Zmeul se apleacă pe marginea Lunii,
ronțăită din toate părțile:
– Cine îmi vorbește?
– Eu! Sunt Regele Vlad–Dragoș al României.
Vin să-ți fac o propunere.
–Lasă-mă în pace! Vezi bine că sunt la
masă! Pleacă de-aici!... Mai ales dacă nu ești
bun de mâncat.

El Dragón se inclinó sobre el borde de la
Luna, roída por todas partes:
–¿Quién me llama?
–¡Yo! soy el Rey Vlad–Dragos de Rumanía.
Quiero hacerte una propuesta.
–¡Déjame en paz! ¡Ves perfectamente que
estoy a la mesa! ¡Márchate de aquí!... A no ser
que seas comestible.

– Aaa!... Nu, nu sunt bun de mâncat, spune repede Regele. Dar dacă mă ascuți, o să ai tot ce vrei de mâncat.

– Interesant! Te ascult, dar grăbește-te, că mi-e foame.

– Iată! continuă Regele Vlad-Dragoș, îți ofer tronul meu...

– E bun de mâncat, un tron?

– Nu se mănâncă, răspunde Regele, dând din umeri. Un tron, te așezi pe el pentru a governa.

– Nu e interesant! Eu nu vreau tronul tău! Vreau ceva de mâncat. Dacă nu, te voi mânca pe tine.

– Ascultă-mă odată! se enervează Regele. Dacă îți dau tronul meu, vei fi Regele țării România. Vei fi foarte bogat și îți vei putea cumpăra tot ce vrei.

– Voi putea să-mi cumpăr de mâncare? întrebă Zmeul, dintr-o dată atent.

– Bineînțeles!

–¡Ah!... No –dijo rápidamente el Rey–, pero si me escuchas podrás comer todo lo que quieras.

–¡Qué interesante! Te escucho, pero date prisa, que tengo hambre.

–¡Bueno! –continuó el Rey Vlad-Dragos–. Te ofrezco mi trono...

–¿Y un trono se come?

–No se come –respondió el Rey, encogiéndose de hombros–. Un trono sirve para sentarse en él para gobernar.

–¡No me parece interesante! ¡Yo no quiero ningún trono tuyo! Quiero algo que se coma y, si no, te comeré a ti.

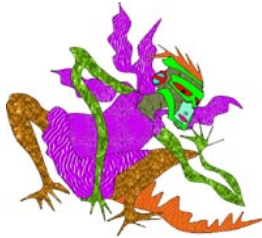
–¡Escúchame de una vez! –se impacientó el Rey–. Si te doy mi trono, serás el Rey del país de Rumanía. Serás muy rico y podrás comprarte todo lo que quieras.

–¿Podré comprarme comida? –preguntó el Dragón súbitamente interesado.

–¡Por supuesto!

- Atunci, accept tronul tău. Unde este?
- Stai, stai... Îți pun o condiție...
- Serios!?
- Mai întâi, trebuie să-mi răspunzi la trei ghicitori.
- Bine, bine... murmură, decepționat, Zmeul.

Ronțâind o altă bucată de Lună, Zmeul cântărește situația. Scurpă o fărâmitură de Lună care cade atât de aproape de Rege, încât ar putea să-l strivească, ca pe o simplă plăcintă.

- E un joc nou? zice Zmeul. De acord! Sincer, ceea ce prefer, în afară de a mânca, este să mă joc de-a ghicitorile. Câștig de fiecare dată.

- Iată prima întrebare, Zmeule:
Împarte-te pe tine însuși!

- Entonces, acepto tu trono, ¿dónde está?
- ¡No tan deprisa! Hay una condición...
- ¿Ah, sí?
- Primero, deberás responder a tres adivinanzas.
- Ah, vaya... -contestó decepcionado el Dragón.

Masticando otro pedazo de Luna, el Dragón sopesó la situación. Escupió otra migaja de Luna que cayó tan cerca del Rey Vlad-Dracos, que podría haberle aplastado como si de una simple tarta se hubiera tratado.

-¿Es un juego nuevo? -dijo el Dragón-. ¡De acuerdo! precisamente lo que más me gusta además de comer es jugar a las adivinanzas. Siempre gano.

-Aquí viene la primera pregunta, Dragón: ¡divídete a ti mismo!

Zmeul se gândește o fracțiune de secundă:
– Ușor! Foarte ușor! N-am auzit niciodată
întrebare mai ușoară!

Un electro-Zmeu nu conține
decât un electro-Zmeu...
Deci, un electro-Zmeu,
împărțit la un electro-Zmeu...
Face un electro-Zmeu...
Deci, Eu!
Asta-i!

El Dragón pensó una fracción de segundo:
–¡Fácil, muy fácil! ¡Nunca he escuchado
una pregunta más fácil!

Un electro-Dragón no contiene
más que un electro-Dragón...
Por tanto, un electro-Dragón
dividido por un electro-Dragón...
da un electro-Dragón...
¡Por tanto, yo!
¡Eso es!

Regele e foarte uimit de răspunsul Zmeului, care îl îngrijorează puțin.

– Aștept a doua ta întrebare! Zmeul își pierde răbdarea, căci începe să se prindă în joc.

El Rey estaba muy asombrado de que el Dragón hubiera respondido bien, y por eso se preocupó un poco.

– ¡Estoy esperando tu segunda pregunta! – se impacientaba el Dragón que comenzaba a cogerle gusto al juego.

– Zmeule, iată a doua întrebare: Extrage rădăcina pătrată din tine însuși!

–Rădăcină pătrată? Ce-i asta? Rădăcină pătrată? N-am auzit niciodată de asta! Am o idee; le voi întreba pe electro-mașinile pe care le-am devorat.

Zmeul se învârte de câteva ori în juru-și, se contorsionează, face o piruetă.

Regele îl privește calm, convins că electro-mașinile pe care Zmeul le-a mâncat nu mai sunt în stare să funcționeze.

– Uraaa! strigă Zmeul. Electro-mașinile pe care le-am mâncat mi-au dat răspunsul exact:

–Dragón, ésta es la segunda pregunta: ¡extrae la raíz cuadrada de ti mismo!

–¿La raíz cuadrada? ¿Qué es eso? ¡Es la primera vez que lo oigo! Tengo una idea: preguntaré a las electro-máquinas que he devorado.

El Dragón se retorció varias veces sobre sí mismo, se contorsionó, hizo una pirueta.

El Rey lo miró con calma, convencido de que las electro-máquinas que el Dragón se había comido ya no estaban en condiciones de funcionar.

–¡Hurraaaa! –gritó el Dragón–. Las electro-máquinas que me he comido me han dado la respuesta exacta:

Tresar,
tresalt, scârțâi și socotesc.
Rădăcina pătrată extrag
și iată-mă, rămân întreg!
Rădăcina pătrată din unu
este tot unu...
Deci, Eu!
Asta-i!

Me exalto,
parpadeo, crujo y calculo.
La raíz cuadrada extraigo.
¡Y he aquí que me quedo entero!
La raíz cuadrada de uno,
es siempre uno...
¡Por tanto, yo!
¡Eso es!

– Aștept ultima ta întrebare!

Regele, foarte speriat și furios, se repede spre Mașină:

– N-ar fi trebuit să te ascult deloc!

– Poți avea încredere în mine, nu?! Du-te și pune întrebarea a treia. Niciodată n-o să poată să-ți răspundă, pe cuvântul meu de Mașină...

Mașină... Mașină...

Regele se întoarce spre luneta astronomică:

– Zmeule, uite a treia întrebare: Sustrage-te din tine însuși!

– Ușor! Foarte ușor! Floare la ureche! N-am nici măcar nevoie să-mi consult electro-mașinile ca să găsesc răspunsul...

Regele Vlad-Dragoș își ia capul în mâini, crezând că ultima sa oră a sosit și, cu ea, ultima oră a țării România.

–¡Estoy esperando tu última pregunta!

El Rey, muy asustado y furioso, se apresuró hacia la Máquina:

–¡No tendría que haberte escuchado nunca!

–¡Podrías confiar en mí, ¿no?! Hazle la tercera pregunta. Nunca te la podrá contestar, palabra de Máquina... Máquina... Máquina...

El Rey se volvió hacia el telescopio:

–Dragón, he aquí la tercera pregunta: ¡réstate a ti mismo!

–¡Fácil! ¡Muy fácil! ¡Miel para mis oídos! Ni siquiera me hace falta consultar a mis electro-máquinas para hallar la respuesta...

El Rey Vlad-Dragos se llevó las manos a la cabeza, creyendo que había llegado su última hora y, con ella, la última hora del país de Rumanía.

Zmeul se bâțâie, ca și cum o multitudine de electro-instrumente muzicale i-ar da ritmul:

Îmi scad coada,
Îmi scad labele,
Îmi sustrag burta,
Și gâtul,
Și capul.
Asta-i!
Un electro-Zmeu minus unu...

El Dragón vibró como si muchísimos electro-instrumentos musicales le dieran ritmo:

Me resto la cola,
Me resto las patas,
Me sustraigo la barriga,
Y el cuello,
Y la cabeza.
¡Eso es!
Un electro-Dragón menos un...

Regele Vlad-Dragoș nu mai aude Zmeul.
Foarte încet, ridică capul și îl caută din ochi:

– Zmeule! Zmeule! Unde ești? Unde te
ascunzi? Zmeule! Răspunde-mi!

Mașina pufnește de râs:

– Nu o să-ți răspundă. Zmeul din Lună a
dispărut: un Zmeu minus un Zmeu, egal zero
Zmei. Nu mai există! Zburat! Volatilizat! Și asta,
grație mie!

El Rey Vlad-Dragos no volvió a oír al
Dragón. Muy despacio, levantó la cabeza y lo
buscó con la mirada:

– ¡Dragón! ¡Dragón! ¿Dónde estás? ¿Dónde
te escondes? ¡Dragón! ¡Respóndeme!

La Máquina se echó a reír:

– No te responderá. El Dragón de la Luna
ha desaparecido: un Dragón menos un
Dragón, igual a cero Dragones. ¡Ya no existe!
¡Esfumado! ¡Volatilizado! ¡Y esto, gracias a mí!

– Mulțumesc, mulțumesc, bătrâna mea Mașină scumpă! îi spune Regele, gata să o îmbrățișeze, numai că Eticheta de la curte nu i-o permite.

–Genială! Eu sunt genială! Începând de acum, să mi te adresezi, deci, cu formula *Electro-Majestatea Voastră*, Rege Vlad-Dragoș de două parale.

–Nici vorbă! Eu sunt Regele! Și eu sunt singura Majestate a României, electro sau nu!

–¡Gracias, gracias, mi apreciada y vieja Máquina! –le dijo el Rey, dispuesto a abrazarla, solo que la Etiqueta de la corte no se lo permitía.

–¡Genial! ¡Soy genial! A partir de ahora, me llamarás *“Su Electro-Majestad”*, ¡Rey Vlad-Dragos de pacotilla!

–¡De ninguna manera! ¡El Rey, soy yo! ¡Y yo soy la única Majestad de Rumanía, sea o no sea electro!

-Nici să nu te gândești! îi răspunde Mașina, foarte sigura de ea. Regele, eu sunt!

Tu ești incapabil să te descurci singur! Fără mine, Zmeul te-ar fi mâncat. Zmeul i-ar fi mâncat pe toți supușii tăi, Palatul tău și întreaga țară România. Deci, eu sunt Regele, și nu tu!

-¡Que te crees tú eso! -le contestó la Máquina demasiado segura de sí misma-. ¡El Rey, soy yo!

¡Tú no eres capaz de arreglártelas solo! Sin mí, el Dragón te habría comido. El Dragón se habría comido a todos tus súbditos, tu Palacio y todo el país de Rumanía. ¡Por tanto, yo soy el Rey, y no tú!

– Nu, eu sunt Regele! țipă Vlad–Dragoș, foarte, dar foarte, foarte enervat. Într–adevăr, nu te–ai schimbat.

Ești la fel de insuportabilă ca atunci când te–am aruncat la pivniță.

O să te debranșez o dată pentru totdeauna. De altfel, ești cam obosită. Azi ai muncit prea mult; o să te trimit să te odihnești și asta, pentru un bun moment!

– Mă așteptam la asta! protestă Mașina.

Dar de data asta, n–o să te las să o faci! Ascultă–mă bine, ex– Rege de două parale, ex–Rege al României!

Mă voi transforma în Zmeu și voi guverna, în locul tău, țara România. Și o să te trimit la pivniță, pentru câțiva ani buni, pentru câteva secole, pentru o mie de ani, pentru o sută de mii de ani!

–¡No, el Rey soy yo! –gritó Vlad–Dragos, muy, pero que muy, muy irritado–. Verdaderamente, no has cambiado.

¡Eres igual de insoportable que cuando te arrojé al sótano! ¡Te desconectaré de una vez por todas!

Por cierto que estás muy cansada. Hoy has trabajado muchísimo; te mandaré a descansar ¡Y por una buena temporada!

–¡Esto ya me lo esperaba! –protestó la Máquina.

¡Pero esta vez no permitiré que lo hagas! ¡Escúchame bien, ex–Rey de pacotilla, ex–Rey de Rumanía!

Me voy a convertir en Dragón y gobernaré en tu lugar el país de Rumanía. ¡Y te enviaré al sótano para unos cuantos años, para unos cuantos siglos, para mil años, para cien mil años!

Mașina începe să se agite în toate sensurile, toate luminile sclipindu-i, și scârțând groaznic. Sare, tresare, se învârte de trei ori în juru-i. Se strâmbă, rânjește, mormăie...

Fumegă ca o locomotivă veche ce se cațără pe munte...

Îi cresc labe verzi, o coadă pestriță care se mișcă furioasă, la dreapta și la stânga, și înainte și înapoi, spărgând totul în trecerea sa.

Paznicul este așa de speriat, încât fuge să se ascundă în spatele tronului.

Cât despre Regele Vlad-Dragoș, este atât de furios că nici nu are timp să-i fie frică.

Cu papucul, începe să lovească Mașina și, fără să vrea, îi dereglează programatorul.

La Máquina comenzó a agitarse por todas partes, con todas las bombillas parpadeándole y chirriando espantosamente. Brincó, se estremeció, giró tres veces sobre sí misma. Se retorció, hizo muecas con la boca, rugió...

Echó humo, igual que una vieja locomotora que sube renqueante una montaña...

Le crecieron patas verdes, una cola moteada que se agitaba con furia de derecha a izquierda y de delante a atrás, rompiendo todo lo que encontraba en su camino.

El Guardia de Palacio estaba tan asustado que corrió a esconderse detrás del trono.

Por su parte, el Rey Vlad-Dragos estaba tan furioso que no tuvo ni tiempo para asustarse.

Con su zapatilla, comenzó a pegar a la Máquina y, sin querer, desajustó su programación.

Atunci, în loc să afișeze *Zmeu*,
programatorul afișează *Smoală*.
iar mașina
în loc să devină *Zmeu*,
se topește într-o băltoacă
de *smoală*.

Regele cheamă Paznicul și-i cere să curețe
sala tronului, cu mătura sa de paie.

Zis și făcut. Paznicul mătură, face ordine,
astfel că Palatul Regelui Vlad-Dragoș este din
nou nespus de frumos, nespus de curat, ca
înainte...

Entonces, en lugar de en un *Dragón*,
se programó en *Alquitrán*
y, la Máquina
en lugar de convertirse en *Dragón*,
se derritió hasta convertirse en un charco
de *Alquitrán*.

El Rey llamó al Guardia y le pidió que
limpiase la sala del trono con su escoba de
paja.

Dicho y hecho. El Guardia barrió, puso
todo en su sitio, y el Palacio del Rey Vlad-
Dragos quedó de nuevo perfectamente limpio,
perfectamente hermoso, como antes...

Însă Regelui i-a fost atât de frică, încât jură că niciodată nu o să mai facă vreun război. Dealtfel, nu are de ales, căci nu mai posedă nici o electro-mașină, pentru a îi fabrica electro-arme și electro-soldăți.

În plus, restabilirea serviciului militar nu se pune în discuție, căci aceasta i-ar indispuce grav pe Români. Singurul lucru pe care Regele Vlad-Dragoș nu-l poate suporta, este să-și vadă supușii nemulțumiți.

Și cum îi e teamă că se va plictisi, acum, când nu mai poate să se războiască, decide să se căsătorească și să aibă o droaie de copii.

El Rey había pasado tanto miedo, que juró que nunca más haría una guerra. De todos modos, no tenía elección, pues no le quedaba ninguna electro-máquina para fabricarse electro-armas ni electro-soldados.

Además, el restablecimiento del servicio militar estaba fuera de toda cuestión, pues eso hubiera enojado mucho a los rumanos. Lo único que el Rey Vlad-Dragos no podía soportar era ver a sus súbditos descontentos.

Y como tenía miedo de aburrirse ahora que no podía hacer la guerra, decidió casarse y tener un montón de hijos.

Și, cum se cuvine, o să-și numească primul fiu Vlad Dragoș, la fel ca pe el, la fel ca pe tatăl său, la fel ca pe bunicul său, la fel ca pe tatăl bunicului său, la fel ca pe toți Regii României, de douăzeci de mii de ani încoace.

Y como está mandado, puso a su primogénito el nombre de Vlad-Dragos, igual que él, igual que su padre, igual que su abuelo, igual que el padre de su abuelo, igual que todos los Reyes de Rumanía en los últimos veinte mil años.

Puii Zmeilor au adormit, uitând de burțile lor goale, și visează zâmbind.

Bătrâna Zmeoaică se întrebă dacă a făcut bine să le povestească această fabulă, care-i prepară atât de puțin pentru viața care îi așteaptă...

La rândul său, Zmeoaica adoarme și visează, cu zâmbetul pe față...

Los Dragoncitos pequeños se han quedado dormidos y se han olvidado de sus barrigas vacías, y sonríen mientras sueñan.

La anciana Dragona se pregunta si ha hecho bien en contarles esta fábula que tan poco les prepara para la vida que les aguarda...

Junto a ellos, se queda dormida... sueña, sonríe...

